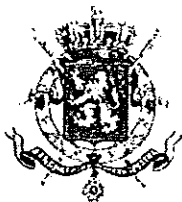

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT

BRUSSEL, 02-04-1997

Aan de heer Hervé HASQUIN
Minister van de Brusselse
Hoofdstedelijke regering,
belast met Ruimtelijke
Ordening, Stedebouw, Communicatie
en Openbare Werken
Regentlaan 21-23 (2de verdie-
ping)
1000 BRUSSEL

Uw brief van

Uw kenmerk

ONS KENMERK
28.206B/II/PN
FD/MM

Bijlagen

Mijnheer de Minister,

De Verenigde Afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) hebben ter zitting van 20 maart 1997 een onderzoek gewijd aan een klacht tegen de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel (MIVB).

De MIVB zou een tweetalige meerrittenkaart afleveren aan een Nederlandstalige particulier uit Brussel-Hoofdstad.

Uit het bij de klacht gevoegde stuk, blijkt dat het feit juist is.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT zijn meerrittenkaarten getuigschriften in de zin van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken (cfr. advies 3943 van 13 februari 1975 i.v.m. reisbiljet uitgegeven door een NMBS station).

Voor wat het taalgebruik bij de MIVB betreft, dient verwezen te worden naar art. 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar Hoofdstuk III, Afdeling III van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) i.z. art. 20, § 1 dat stelt dat de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de akten die de particulier betreffen, alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, die aan particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of het Frans stellen, naar gelang de wens van de belanghebbende.

De VCT heeft in haar adviezen nr. 18.127 van 15 januari 1987, nr. 24.088 van 20 januari 1993, nr. 26.061 van 7 juli 1994 en nr. 27.052 van 22 juni 1995, hetzelfde standpunt verdedigd.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht verwijst ook naar het advies nr. 3.287 van 27 april 1972, dat stelt dat de MIVB niet van haar taalverplichtingen ontslagen wordt door het feit dat die kaarten ter beschikking van het publiek worden gesteld door tussenkomst van handelaars. Het is immers de MIVB die alleen verantwoordelijk is voor het uitreiken van die kaarten; naar luid van artikel 50, SWT, ontslaat de aanstelling uit welke hoofde ook van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De VCT stelt evenwel vast dat de meerrittenkaarten van de MIVB niet geïndividualiseerde documenten zijn, die derhalve door verschillende particulieren kunnen worden gebruikt en dat zij bovendien ook gebruikt worden buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De VCT is derhalve van oordeel dat de tweetaligheid van de meerrittenkaart niet in strijd is met de gecoördineerde taalwetten.

Zij acht de klacht ontvankelijk doch ongegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de MIVB en aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS